

Sangskatten

Sangskatten i Thy & omegn
Sanghæfte

**Tusinde tak til Nordea-fonden for at hjælpe os
med at realisere Sangskatten**

Kære fællessanger

Velkommen til Sangskatten. Dette sanghæfte markerer første stop på vores tre år lange rejse rundt i Danmark med fællessang og fællesskab. Vi har glædet os ustyrligt til at komme til Thy og omegn og synge med thyboerne.

Den danske sangskat betyder noget for, hvordan vi oplever vores samtid og vores fælles historie. Et fællesskab er betinget af, at vi fortæller (og synger) historier til hinanden, og at vi indskriver os i de samme fortællinger. Når vi synger sammen, oplever vi en helt særlig glæde, vi finder en social samhørighed og danner et fællesskab på tværs af forskelligheder. Derfor har VEGA taget fællessangen til sig og skabt fællessangsprojektet Sangskatten.

Sangskattens første stop er Thy og omegn, og det er der en helt særlig grund til. Da VEGA tog de første spadestik til det, der skulle blive Sangskatten, var vi netop forbi Thy-egnen. Her stod det klart, at i Thy er man ikke bleg for at synge og der er en lang tradition for fællessang, samt flere eksisterende sang- og kormiljøer.

I hånden har du et nøje udvalg af sange fra den store, danske sangskat. Nogle kender du måske ud og ind, mens andre vil være dig ukendte. Vi har valgt netop disse sange til at være en del af det sanghæfte, vi tager med til Thy og glæder os til at udforske og lege med hvad disse sange kan, når vi synger dem sammen.

Vi synger i det fri og naturligvis efter alle kunstens corona-regler. Det vil sige med god afstand til hinanden, håndsprit og maske/mundbind. Hvis du er syg eller viser symptomer, så bliv hjemme. Fællessang skal være en god oplevelse uden frygt for covid19.

Med til at guide os gennem fællessangen er Sangskattens husorkester: Nikolaj Busk, Nikolaj Muldkjær og Søren Koch.

Syng dig med ind i fællesskabet med Sangskatten i Thy

Kærlig hilsen
Sangskatten og VEGA

#sangskatten
@sangskattencom

*Sangskatten er støttet af Nordea-fonden.
Læs mere på Sangskatten.com*

Indhold

- S.6: Fortabt er jeg stadig
- S.7: Lyset
- S.8: 2000 meter i frit fald
- S.9: Danmarksfilm
- S.10: Frit Land
- S.11: Et hav der vugger sig til ro nu
- S.11: Farvernes landskab
- S.12: Lyse Nætter
- S.13: Dengang da jeg var lille
- S.14: Danmark
- S.15: 1910
- S.18: Aftentur med Rosalina
- S.19: Mormors Kolonihavehus
- S.20: Du er ikke alene
- S.21: Smuk og dejlig
- S.21: Norwegian Sunset
- S.22: Duerne flyver
- S.23: Dansevise
- S.24: To lys på et bord
- S.25: Du er min øjesten
- S.26: Kirsten og Vejen fra Gurre
- S.27: Jeg plukker fløjlsgræs
- S.28: Septembers himmel er så blå
- S.29: En lærke letted', og tusind fulgte
- S.30: I dit korte liv
- S.31: Blæsten går frisk over Limfjordens vande
- S.31: Velkommen i den grønne lund
- S.32: Nu er dagen fuld af sang
- S.33: Jens Vejmand

Fortabt er jeg stadig

Tekst: Stine Pilgaard, 2020

Melodi: Katrine Muff Enevoldsen, 2020

Vi mødtes i sne.
Forblændet af ungdom og uden at se
et virvar af jubel og nysgerrighed
vi mødtes i sproget, et hemmeligt sted
og der går vi hen,
igen og igen,

igen og igen,
og tonerne blev til et langstrakt refræn,
et plot, en fortælling, en popmelodi,
godnatsange brudt af sirenernes skrig.
Vi følte os som,
en luftløs ballon,

en luftløs ballon
en endeløs sætning, helt kærtret og tom
Jeg hjemsesøges tit af ideer om flugt
men latteren tegner dit ansigt så smukt
Du strækker din krop
mens solen står op

mens solen står op
så brygger vi kaffe og drikker en kop
og når vi bliver fanget i hverdagens støj
så ruller vi øjne og deler en smøg
så strander vi der,
hvor ømheden er,

hvor ømheden er
marcherer vi tappert med velviljens hær
en kærlighed tyndslidt og helt desperat
kun båret af løfterne, stålsat og klart
En dirrende nu
mit søvnige du

mit søvnige du
mit drama er langt, min fornuft er itu
og når jeg bliver bange og når jeg
bliver vred
så sænk mine skibe og skænk mig din fred
jeg øjner en kyst
og snart bliver det lyst

og snart bliver det lyst
så tag mig for givet det virker så tyst
fortabt er jeg stadig trods årenes gang
og synger med tak denne kærlighedssang
fordi det skulle ske
vi mødtes i sne.

Lyset

Tekst og musik: Casper Clausen,

Joel Wästberg, Mads Brauer,

Rasmus Stolberg, 2019

Ind i dit øje
Ud af dit ord
Gennem de eneste på jord
Henover over lyset
For kort
Et eventyr af mod

Billigt at elske
Kender det sus
Vender det lyse under lup
Gennem det høje
For kort
I lyset hvor vi gror

Kan langsomt få ro
Kan langsomt få ro
Kan langsomt få ro
Kan langsomt få ro
Kan langsomt få ro

I lyset hvor vi gror

2000 meter i frit fald

Tekst: Katinka Bjerregaard, 2018

Melodi: Simon Ask Ladekarl, Katinka Bjerregaard,
Marie Hageltorn Christiansen, 2018

Et temposkift, det' et roligt blik
Der trækker min rastløshed sammen
En motorvej helt uden trafik
Hvor jeg endelig finder vejen

Hjem til dig
Mit hjem er dig

2000 meter i frit fald
Men jeg er ikke bange eller svimmel
Svæver gennem luften
på en farvet himmel
2000 meter i frit fald
Der er intet jeg skal bære
Jeg ser på mågerne og kranerne
Og måske er vi alle hvor vi skal være

En vittighed, en sammenhæng
Hvor vi kun kender stregen
Et festlokale fyldt med ingenting
Hvor jeg endelig genkender sangen

Hjem til dig
Mit hjem er dig

2000 meter i frit fald
Men jeg er ikke bange eller svimmel
Svæver gennem luften
på en farvet himmel
2000 meter i frit fald
Der er intet jeg skal være
Jeg ser på mågerne og kranerne
Og måske er vi alle hvor vi skal være

Jeg har altid nynet den samme sang
Mens jeg farred' vild i min opgang
Altid nynet en simpel melodi
Som du nu har sat lys i

2000 meter i frit fald
Men jeg er ikke bange eller svimmel
Svæver gennem luften
på en farvet himmel
2000 meter i frit fald
Der er intet jeg skal bære
Jeg ser på mågerne og kranerne
Og måske er vi alle hvor vi skal være

Danmarksfilm

Tekst & melodi: Folkeklubben, 2015

Det er en tankestrøm.
Det er en revolution
Og et åbent brev fra en generation.
Der er fri
Fra freaks og filantropi.

Til fædrene og deres psykiatri.
I vinkældrene fra syv til ni.
Kong Hans.
Daddy, you can get wrecked
in this dance.
Pas på, hvor du sætter din fod.
Det er godt for det, der er oppe
i dit hoved.

Og der er øerne. Der er land og by.
Is på søerne. Sol på Bellevue
Ismand!
Vågn op og vis, hvad du kan.
Giv mig kanterne. Glem nu København.
Giv mig Bagenkop
og et hjemstavnsagn
Hold stand!
Fra Dybbøl til Rimmerby Strand.
Det smukt.
Det er større, end du troede.
Det er godt for det, der er oppe
i dit hoved.
Det er godt for det, der er oppe
i dit hoved.

Det er en tankestrøm.
Det er en blød fraktion.
Og et heltekvad om hel nation.
Hold fri.
Fra mug og melankoli.

Pas på. De knækker din kode.
Det er godt for det, der er oppe
i dit hoved.
Det er godt for det, der er oppe
i dit hoved.
Det er godt for det, der er oppe
i dit hoved.
Det er godt for det, der er oppe
i dit hoved.

Frit Land

Tekst og musik: Carl Emil Petersen, 2015

Bølgende bakker
mark og eng og skov
Frit land, frit land, bestå
Dine brødre er borte,
dine søstre sover sødt,
så du må være stærk og stå ret

Ryster du på hånden,
ja, så vælter det jo ind,
over landets grænser,
ind i stuen, i mit hjem
Vi skal kaste os i bølgerne,
der slår mod kysten ind
Frit land, fri for os selv

Sommeren var gået,
da jeg rev mig på din torn,
alt det smukkeste gør ondt
Fra myggestik ved søerne
til trådene i bølgerne,
der brænder hendes ben
Vi skal kaste os i bølgerne,
der slår mod kysten ind
Frit land, frit land, mit sted

Tusinde af øjne,
de har meninger om alt,
og alle sammen tror at,
deres TV taler sandt
Jeg skal prøve på at se
den lysende idé,
men stregen,
den må trækkes i det sand

Tilgiv mine øjne,
de ser kun fra næsen ned
Hvordan skal jeg kunne bære
hele kloden på mit skød?
Hele verdens smerte
kommer ikke mine ved
Frit land, frit land, mit sted

Sommeren var gået,
da jeg rev mig på din torn,
alt det smukkeste gør ondt,
Fra myggestik ved søerne,
til trådene i bølgerne,
der brænder hendes ben
Vi skal kaste os i bølgerne,
der slår mod kysten ind
Frit land, frit land, mit sted
Frit land, frit land, frihed

Et hav der vugger sig til ro nu

Forfatter: Juliane Preisler, 1997

Komponist: Matti Borg, 1997

Et hav der vugger sig til ro nu
en strand der mørkner så blidt
en ren orangerød magi
en fred der rækker vidt
mens vi holder hænder

En nat der nærmer sig så blødt nu
en lyd der stilner om os
en lillalysørød magi
en sjæl der kaster los
mens vi lytter bølger

Et lys der sænker sig så tavst nu
en sol så langsomt på vej
en sommernatteblå magi
et sind der åbner sig
mens vi fanger stjerner

Farvernes landskab

Tekst: Jens Rosendal, 1995

Melodi: Valdemar Rasmussen, 1994

Farvernes landskab
blæst ud under himlen.
Grønneste marker
li'så langt som dit øje når.
Tidevandsbølgen viger og stiger.
Åndedrag gennem tusind år.

Sejlende sole mod vest rammer havet.
Splintrede spejle skyller ind
mod det grønne land.
Rødmalte skyer jages på himlen.
Bølgeslag mod den lave strand.

Varfter og diger står skarpt imod lyset.
Marsken bli'r dunkel,
endnu skimtes de lyse får.
Plagen ved leddet bli'r som en skygge
i det mørke, hvor alt forgår.

Himmelens stjerner
så fjernt over kloden.
Vældige verden
mens du føler dig lille her.
Fuglenes stemmer stiger mod gryet.
Sommermorgen er os nær.

Lyse Nætter

Tekst: Alberte Winding, 1991

Melodi: Aske Bentzon

Nu kommer fuglene igen
Og lyset vælter pludselig ind
Det kommer gennem alle sprækker
Lyse nætter er tilbage.

Alt, hvad der rørte sig blev gemt
Da du var rejst var det så nemt
Men hjertet ved godt,
hvad det ønsker sig
At pynte sig for dig
Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage
Du er hos mig

Nu kommer lydene igen
Og verden vælter pludselig ind
Med parasoller og sandaler
Bølger maler alt i sand

Jeg havde huset fuld af vind
Og nye frugter båret ind
Men hjertet ved godt,
hvad det ønsker sig
At pynte sig for dig
Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage
Du er hos mig

Du er tilbage, med varme dage
Du er hos mig

Dengang da jeg var lille

Tekst & melodi: Kim Larsen, 1989

Dengang da jeg var lille
var der sporvogne
der sagde ding dang
Og spøgelse
der stod og grined'
i den mørke trappeopgang
Jeg lukkede mine øjne
lod som ingenting
og løb forbi
ud i det fri

Dengang da jeg var lille
Dengang da jeg var lille
Var verden vidunderlig

Dengang jeg var lille
Skinned' solen over
Peblingsøen
Daddy spilled billard
og mamma gik og
kridtede køen
Og lillesøster stod ved
køkkenvinduet og sagde se!
Det er begyndt at sne!

Dengang da jeg var lille
Dengang da jeg var lille
Var verden vidunderlig

Det er den mærkeligste jul,
som jeg har haft
Grangrene på et kosteskaf
Dengang da jeg var lille
var der ingenting
der var forbi

Dengang da jeg var lille
Dengang da jeg var lille
Var verden vidunderlig

Dengang da jeg var lille
Dengang da jeg var lille
Var verden vidunderlig

Danmark

Tekst & melodi: Peter A.G. Nielsen, 1986

Danmark, dit indre ocean
Jeg bølger ud på din bølgende vand-
seng
Som et silkelagen
Solskin på drømmenes altan
De drikker kaffe fra kaffemaskiner
Hele formiddagen

Lige meget hvem du er,
lige meget hvor du er
Så velkommen her
Lige meget hvem du er,
lige meget hvor du er
Så velkommen her

Jeg kravler op i en stang
Til det hjul de engang kaldte
storkereden
Og råber: længe leve
mangfoldigheden

Danmark, jeg flyver en tur
Jeg synes du hænger gevaldigt med
næbbet
I dit fuglebur

Danmark, hør drømmens troubadur
Han vækker alting til live med nærvær
og omsorg
Som vækkeur

Lige meget hvem du er,
lige meget hvor du er
Så velkommen her
Lige meget hvem du er,
lige meget hvor du er
Så velkommen her

Vi sætter spejle i solen
til alle der kæmper på skyggesiden
Og råber: Længe leve
mangfoldigheden

Danmark, det banker på din dør
Har aldrig set dig så selvisk og ensom
Nogen sinde før

Danmark, pas på du ikke dør
Du trænger til nogen
der kysser din næse
Og nulrer dine øer

Lige meget hvem du er,
lige meget hvor du er
Så velkommen her
Lige meget hvem du er,
lige meget hvor du er
Så velkommen her...

Lige meget hvem du er,
lige meget hvor du er
Så velkommen her
Lige meget hvem du er,
lige meget hvor du er
Så velkommen her...

1910

Tekst & melodi: Kim Larsen, 1983

Jeg sidder og kigger på et billede
fra 1910
det forestiller fire mennesker
på en café
udenfor er det begyndt at sne
det kan man se
på et litografi fra 1910

Den unge mand i uniformen
er vild med mademoiselle
han sidder og kigger på hende
men hun passer sig selv
hun har lovet at komme hjem
førend natten er forbi
på et litografi fra 1910

Den næste på mit billede
er fyldt med romantik
hun tænker altid på ham
som hun aldrig fik
så hun danser can can natten lang
hun er fri
på et litografi fra 1910

Her skal ingen glemmes
den sidste er vist fuld
han sidder og glor ud i luften
som var den af guld
eller tæller han minutterne
til ballet er forbi
på et litografi fra 1910

Aftentur med Rosalina

Tekst & Melodi: Benny Andersen, 1984

Solen gaber søvngigt bag et træ.
Og skyggerne bliver lilla og lange.
Månen træder frem. Den står i næ.
Jeg siger:

”Nu må klokken være mange.”

“Næh” si’r Rosalina,

”det er som’ren der er slut.

Fra nu af bliver det efterår
minut for minut”

Åh ja – åh ja, åh ja, åh ja.

Dagen bliver en skygge af sig selv.
Og solen afløst af en spinkel måne.
Men her er nu pænt alligevel.
Så inden vi går, bliver vi stå’nde.
Vi er blevet ældre går det pluds’lig op
for mig.

Nu føles her lidt køligt på

Hjortekærsvej.

Åh ja – åh ja, åh ja, åh ja.

Jeg bliver trist og vemodsfuld hver år.

Omkring den tid

hvor sommeren ender.

Erkendelsen af årene der går.

Et løvfald i livets kalender.

Jeg bliver ti år ældre

på ti minutters tid.

Og himlen bliver så dystert,

og månen gullighvid.

Åh ja – åh ja, åh ja, åh ja.

Og mit liv passere nu revy.

Men kun de dumme ting

kan jeg erindre.

Så bliver månen opslugt af en sky.

Min modstandskraft

bliver mindre og mindre.

Jeg sir:

”Rosalina, lad os hel’re vende om.

Nu må vi ta’ lidt hensyn

til min alderdom.”

Åh ja – åh ja, åh ja, åh ja.

Da sir Rosalina: ”Ved du hvad –

Jeg glæder mig til efteråret kommer.

Det har altid gjort mig stærk og glad.

Jeg syns’ jeg går i stå

når det er sommer.

Efterårets farver har glød

og temperament –

Jeg føler mig som genfødt hver

eneste gang!”

Åh ja – åh ja, åh ja, åh ja.

Fra mit hjerte falder tunge sten.

Tænk at Rosalina er min kone!

Jeg bliver ganske let i mine ben.

Det’ lige før de flyver ud af sko’ne.

Stjerner viser stjernebill’der

over land og by.

Endnu er natten ung,

endnu er verden ny!

Åh ja – åh ja, åh ja, åh ja.

Hvorfor se tilbage

når man hel’re vil se frem

Jeg og Rosalina

tager Karlsvognen hjem.

Åh ja – åh ja, åh ja, åh ja.

Mormors Kolonihavehus

Tekst: Leif Sylvester og Erik Clausen, 1978

Musik: Leif Sylvester Pedersen, 1978

Bag på cyklen, hjulet snurrer
far han griner og mor hun kurrer
det er fridag og vi er sammen
solen skinner over Sortedammen.

Det var et liv i sus og dus

i mormors kolonihavehus

i mormors kolonihavehus

Huset er grønt det hedder Bella-Vista
vandet koger og primussen gnistrer
haven og tapetet blomstrer rødt og grønt
himlen er blå og livet er skønt.

Det var et liv i sus og dus

i mormors kolonihavehus

i mormors kolonihavehus

Fætter Frede viser Frida,

han ka’ stå på hænder

Valde vil osse, men han taber sine tænder

Mormor si’r: “Musik skal vi ha”

og hun henter sin harmonika.

Solo

Solen går ned og vi kører hjem
bag byens silhouet titter stjernerne frem
rådhusurets klokker slår til tiden
og det har de gjort mange gange siden.

Det var et liv i sus og dus

i mormors kolonihavehus

i mormors kolonihavehus

Du er ikke alene

Tekst & melodi: Sebastian, 1977

Når du ta'r afsted, vend dig ikke om
Der er ingen vej tilbage,
hvorfra du kom
Alle deres remser, dem kan du udenad
Du kender deres mistro og had

Og du som intet ved
Og dog har fået alt
Du ved som nok det hele
Det er dyrt betalt
Hvis der er en sandhed
Skrevet sort på hvidt
Så er det den, at ingenting er dit

Du er ikke alene
Der er en, der følger dig
Og det er helt på det rene,
han har det ligesom dig
Som dig

Og de som kaster sten
De glemmer sig bag glas
De ku' ha' fået dit hjerte
De havde ikke plads
For du flytter deres grænser
Du kapper deres torv
Men du skal frifindes fra deres lov

For de står selv for skud
Som ejer lov og ret
De burde dømmes
Lige nu er du så træt
Men alle deres sønner,
døtre og lige så
Vidner mod den verden de har fået

Du er ikke alene
Der er en der følger dig
Og det er helt på det rene, han har
det ligesom dig
Som dig

Bli'r du hentet ind
og mærker du min hånd
Så bliv ikke bange
Du ved hvorfor du kom
Der er ikke megen varme
Lige heromkring
Men jeg tror nok vi finder vejen frem

Du er ikke alene
Der er en der følger dig
Og det er helt på det rene,
han har det ligesom dig

Du er ikke alene
Der er en der følger dig
Og det er helt på det rene,
han har det ligesom dig

Vi er ikke alene,
der er flere der viser trods
Og det er helt på det rene
De har det ligesom os

Smuk og dejlig

Tekst og musik: Anne Linnet, 1977

Jeg gik ind til byen
for at kigge efter dig,
pluds'lig stod du der i mængden,
og smilede til mig.

Ja, alle folk ka' se det straks,
du er så smuk og dejlig,
dine øjne skinner,
du må hel're passe på,

Ja, pas på at ilden i mig
ikke bliver tændt,
vi ku' begge to meget let
blive forbrændt.

Men det er ikke let,
for du er så smuk og dejlig,
dine øjne skinner,
ta' og kig den anden vej,

Du er lidt forvirret siger du og ler,
smiler lidt vemodigt når du spør'
hva' er det der sker?

Men jeg ved det heller ikke
for du er så smuk og dejlig,
dine øjne skinner
stærkere end nogen sol.

Norwegian Sunset

Tekst: Eddie Skoller

Melodi: Bent Fabricius-Bjerre, 1976

Solen sænker sig stor og rød
Kaster lys på et fjeld
Nu går dagen på hæld
Se, nu glimter dens røde glød
Og om lidt siger dagen farvel

Dagen synger sin sidste sang
Og fra himlen et sted
Synger lærkerne med
Svaler krydser en sidste gang
Det er aften og alt ånder fred

Den dag der nu snart er slut
Kan du aldrig forandre ved
Husk derfor, at hvert minut
Skal vi leve i kærlighed

Solen skimtes bag havets kant
Her er den gået ned
Men den skinner et sted
Dybt i hjertet er mindet brændt
Om en smuk diamant, der forsvandt.

Duerne flyver

Tekst: Klaus Rifbjerg, 1967

Melodi: Bent Fabricius-Bjerre, 1967

Duerne flyver af og til op
Ingen ved rigtigt hvorfor.
Duerne flyver af og til bort
Ingen ved rigtigt hvorhen.
Der står du på pladsen
Er pludselig alene
Og hører dem klapre afsted
Duerne flyver hen over by'n
Duerne flyver i flok.
Så mærker du hjertet,
Der også vil lette
Og drejer dig, stirrer mod
Tårnet og solen og se
Ud af skiven, den glimtende blinde
Er to hvide duer på vej.
Duerne flyver henover by'n
Flyver de hen til dig?
Til dig?

Solo

Så mærker du hjertet,
Der også vil lette
Og drejer dig, stirrer mod
Tårnet og solen og se
Ud af skiven, den glimtende blinde
Er to hvide duer på vej.
Duerne flyver henover by'n
Flyver de hen til dig?
Til dig?

Dansevisen

Tekst: Sejr Volmer-Sørensen, 1963

Melodi: Otto Francker, 1963

Et solstrejf i en vandpyt
Et lille kindkys af en vind
Og sivet der nynner, at livet begynder
Sit spind i dit sind
Et sølvfløjt fra en trætop
En svag tagfat-lyd af en kat
En rislen i bækken,
en hvislen i hækken
Der si'r, at det ikke mer' er nat

Dugvåd ligger engen
Jomfru Daggry går til ro
Dagen står puk-kåd ud af sengen
Og går over solens bro

Og os to? Hvad med os to?
Ja, hvad med os to - dig og mig?
Jeg danser og danser
og standser og sanser kun dig
Hvorfor løb du dog din vej?

Kom igen, kom igen
Kom igen, du, min elskede ven
Kom igen, kom igen
Hvor du ønsker det, danser vi hen

Kom, lad os danse
Alt kan der ske
Kom, lad os danse
Lad os danse, lad os le

Et sølvfløjt fra en trætop
En svag tagfat-lyd af en kat
En rislen i bækken,
en hvislen i hækken
Der si'r, at det ikke mer' er nat

Dugvåd ligger engen
Jomfru Daggry går til ro
Dagen står puk-kåd ud af sengen
Og går over solens bro

Og os to? Hvad med os to?
Ja, hvad med os to - dig og mig?
Jeg danser og danser
og standser og sanser kun dig
Hvorfor løb du dog din vej?

Kom igen, kom igen
Elskede ven

To lys på et bord

Tekst: Ida From, 1960

Melodi: Bjarne Hoyer, 1960

To lys på et bord,
Tre forløsende ord,
Fire glas fyldt med ungdommens mod.
Fem slags smil til dessert,
Seks små kys, tre til hver,
Blev betalt med vort hjerteblod.

En ond parodi
På en spildt poesi
Det er alt hvad der findes i dag,
For de smil og de ord
Der blev sagt ved det bord,
Har vi glemt midt i tidens jag.

Hvordan er det sket?
Har vi slet ikke set,
At de lys brændte hurtigt ned.
Og tiden der kom
Blev så håbløs og tom
Hvorfor skal det vare ved?

To lys på et bord,
Tre forløsende ord,
Fire glas fyldt med ungdommens mod.
Fem slags smil til dessert,
Seks små kys, tre til hver,
Blev betalt med vort hjerteblod.

Hvordan er det sket?
Har vi slet ikke set,
At de lys brændte hurtigt ned
Og tiden der kom
Blev så håbløs og tom
Hvorfor skal dog det vare ved?

To lys på et bord,
Tre forløsende ord,
Fire glas fyldt med ungdommens mod
Fem slags smil til dessert,
Seks små kys, tre til hver,
Blev betalt med vort hjertes blod.
Blev betalt med vort hjertes blod.

Du er min øjesten

Tekst: Victor Skaarup, 1956

Melodi: Sven Gyldmark, 1956

Hør, hvor lærken slår sin trille for den gyldne sol.
Jeg for dig vil også spille lidt på min fiol:
Du er min øjesten, en bette dejlig en er du.
Og når vi to følges ad, så er jeg altid glad som nu.
Du er et stykke af himlens blå.
Alverdens lykke, den vil du få.
Hvem kommer så på den grønne gren?
Det gør min øjesten og jeg.

Tusind klokkeblomster gynger blidt i solens skær.
Hør jeg syn's at lærken synger med på denne her:
Du er min øjesten, en bette dejlig en er du.
Og når vi to følges ad, så er jeg altid glad som nu.
Du er et stykke af himlens blå.
Alverdens lykke, den vil du få.
Hvem kommer så på den grønne gren?
Det gør min øjesten og jeg.

Hver gang månens gule lygte lokked' med sit skær,
jeg min kære pige søgte her blandt skovens træer.
Du er min øjesten, en bette dejlig en er du.
Og når vi to følges ad, så er jeg altid glad som nu.
Du er et stykke af himlens blå.
Alverdens lykke, den vil du få.
Hvem kommer så på den grønne gren?
Det gør min øjesten og jeg.

Kirsten og Vejen fra Gurre

Tekst: Frank Jæger, 1953

Melodi: Tony Vejslev, 1953

Det løvfald som vi kom så alt for nær
bedrog os med de ting, vi havde kær
den strenge hvide sol, en sløret regn
et gult forundringssmil i Nyrup Hegn

Og kom vi alt for nær på alle ting
det løvfald lod os se en sjælden ring
der stod en hest med samme hvide hår
som vore arme unger engang får

Den lille varme hånd så fast i min
og dér kom blæsten rendende med sin
i vejens våde blanke asfaltå
drev mange flere blade end vi så

Esbønderup, det hvide hospital
en fjern og ukendt hanes søndagsgal
dit blik fik gule marker med sig hjem
nu ejer du en længsel efter dem

Det løvfald som vi kom så alt for nær
bedrog os med de ting, vi havde kær
den strenge hvide sol, en sløret regn
et gult forundringssmil i Nyrup Hegn

Jeg plukker fløjlsgræs

Tekst: Sigfred Pedersen, 1951

Melodi: Knud Vad Thomsen, 1951

En vår er kommet så mildt og stille
med drømmedufte om mark og vang.
På sølvstreng klimprer den friske kilde,
og fuld af sødme er fuglens sang.

Jeg plukker fløjlsgræs og ridderspore,
Jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Men blodet brænder i mine årer,
mit lille hjerte har ingen ro.

Jeg synger ikke, jeg danser ikke,
Der er så meget, jeg ikke når.
Er jeg bedrøvet? Jeg ved det ikke.
Jeg drømmer bare, og tiden går.

Jeg plukker fløjlsgræs, og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Snart kommer prinsen fra eventyret,
mon da mit hjerte kan finde ro.

Hans silkekappe har gyldne knapper,
kækt gynger fjerer på hans baret.
Og han er mandig og flot og tapper,
og på hans skjold er der ingen plet.

Jeg plukker fløjlsgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Men hvis han ser mig i pigevrimlen,
mon da mit hjerte kan finde ro.

Lad hjertet hamre,
lad blodet strømme,
mens barmen runder sit hvide lin.
Snart kommer helten
fra mine drømme,
skønt ingen ved det, er han dog min.

Jeg plukker fløjlsgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Dig gi'r jeg alle mit hjertes blomster,
for du har taget mit hjertes ro.

Jeg plukker fløjlsgræs og ridderspore,
Jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Men blodet brænder i mine årer,
mit lille hjerte har ingen ro.

Septembers himmel er så blå

Tekst: Alex Garff, 1949

Melodi: Otto Mortensen, 1949

Septembers himmel er så blå,
dens skyer lyser hvide,
og lydt vi hører lærken slå s
om før ved forårs tide.

Den unge rug af mulden gror
med grønne lyse klinger,
men storken længst af lande fór
med sol på sine vinger.

Der er en søndagsstille ro
imellem træ'r og tage,
en munter glæde ved at gro,
som var det sommerdage.
Og koen rusker i sit græs
med saften om sin mule,
mens bonden kører hjem med læs,
der lyser solskinsgule.

Hver stubbet mark, vi stirrer på,
står brun og gul og gylden,
og røn står rød og slåen blå,
og purpursort står hylden.
Og georginer spraglet gror
blandt asters i vor have,
så rigt er årets sidste flør:
oktobers offergave.

De røde æbler løsner let
fra træets trætte kviste.
Snart lysner kronens bladenet,
og hvert et løv må briste.
Når aftensolen på sin flugt
bag sorte grene svinder,
om årets sidste røde frugt
den tungt og mildt os minder.

At flyve som et forårsfrø
for sommerblomst at blive
er kun at visne for at dø,
kan ingen frugt du give.
Hvis modenhedens milde magt
af livet selv du lærte,
da slår bag falmet rosendragt
dit røde hybenhjerter.

En lærke letted', og tusind fulgte

Tekst: Mads Nielsen, 1945

Melodi: Mathias Christensen, 1945

En lærke letted, og tusind fulgte,
og straks var luften et væld af sang.
De tusind tårne tog til at tone,
så landet fyldtes af klokkers klang,
og byer blomstred' i rødt og hvidt,
og det var forår og Danmark frit,
ja Danmark frit.

Det var en morgen som tusind andre
og ingen morgen i tusind år,
da Danmark vågned' med klare øjne
til glædestimer og frimandskår,
og landet lyste fra sund til klit,
for det var forår og Danmark frit,
ja Danmark frit.

Vi mindes stille de tapre døde,
hvis navne lever i Danmarks navn,
og takken søger til dem, der segned',
og dem, der sidder med tunge savn.
Gud trøste dem, der har lidt og stridt,
til det blev forår og Danmark frit,
ja Danmark frit.

Men du, som styrter de stoltes riger
og løser fangne af bolt og bånd,
dig flyver hjerternes tak i møde,
vor skæbne er i din stærke hånd.
Nu er det forår og Danmark frit.
Velsign det, Herre, fra sund til klit,
fra sund til klit.

I dit korte liv

Tekst: Poul Henningsen, 1941

Melodi: Kai Normann Andersen, 1941

Tilgiv jeg sir et letsindigt ord.
Det er klogt, at De forstår det straks.
Bare en hyldest til denne jord,
for vi har jo kun den samme slags.
Verden har nu hadet mer' end nok.
Vi kan kun besvare med at elske.
Selv i den jordiske kærlighed
findes våben mod et ragnarok.

I dit korte liv
er hver time dyr,
hvert sekund et dyrt sekund.
Du glemmer vel ikke, at årene ryer.
Se på dit ur:
Viserne flyer.
Hold dig vågen ven.
Vores lille liv
sluttes inde af en søvn.
Vi er af samme stof,
som drømme gøres af:
det store tomme rum.

Alle som påstår, der findes mer',
gir os veksler uden underskrift.
Mensket har dyrket en hob ideer
som erstatning for naturlig drift.
Enkel er din skæbnes smukke lov:
Hvert atom forlanger, du skal leve.
Mensket blev menske i kærlighed
gjort i elskov - ja det blev vi dog.

I dit korte liv
er det meste spildt.
Tænk igennem punkt for punkt.
Bedøm du det selv og bedøm det kun
mildt:
Håndtryk blev glemt,
chancer blev spildt.
Hold dig vågen ven.
Hvorfor sove nu
i den lyse sommernat ...
Det haster med det kys.
Den kommer, før du tror, den drøm-
meløse søvn.
Det haster med det kys.
Den kommer, før du tror, den drøm-
meløse søvn.

Blæsten går frisk over Limfjordens vande

Tekst: Erik Bertelsen, 1937

Melodi: Povl Hamburger, 1935

Blæsten går frisk over Limfjordens vande,
rusker dem op til vågen flugt,
jager dem mellem de favnende strande,
fylder med toner hver en bugt.
Og sømanden synger bag sit rat
på krydstogt fra Nordsø til Kattegat.

Dagen står høj over Limfjordens vande,
bredning og sund og kringlet vig!
Sallingland, Thyland og andre lande
hilser hverandre med mågeskrig.
Og bonden går på sin agerjord
med blikket forynget af luft og fjord.

Lyset slår blink over Limfjordens vande,
tindrer og ler i et stridigt spil.
Bølgerne kaster med flammende brande
vikingedrømmenes hvide ild.
Og ungdommen føler fjordens magt,
en udve fjernt over verden strakt.

Længsel er saltet i Limfjordens vande.
Her fik jeg fartens glød på kind,
her blev med kølige stænk mod min pande
viet til uro mit sejlersind.
Ja, Limfjord, jeg elsker dit blå humør
i kuling fra Hals og til Harbør.

Velkommen i den grønne lund

Tekst: N.F.S. Grundtvig, 1843

Melodi: Erik Grip, 1983

Velkommen i den grønne lund,
hvor fuglene de sjunge!
det høres skal: den danske mund
til sang har og en tunge.
Vi har det godt i grunden her,
såvel som vore fædre;
vil Gud, den dag tør være nær,
vi får det end lidt bedre.

Kan munden vi få ret på gang
til andet end at spise,
hvert andet barn i Dannevang
forstår halvkvæden vise.
For, hvad vi fattes først og sidst
til lykke ej så ganske,
men lidt dog både her og hist,
det er det ægte danske.

Vi fører løver i vort skjold
af hjerter tæt omsatte,
dem førte vi fra hedenold
og ingen abekatte.
Hver fugl må synge med sit næb,
og livet, kan vi skønne,
var uden sang kun slid og slæb.
Velkommen i det grønne!

Nu er dagen fuld af sang

Tekst: Jeppe Aakjær, 1911

Melodi: Carl Nielsen, 1915

Nu er dagen fuld af sang,
og nu er viben kommen,
bekkasinen natten lang
håndterer elskovstrommen.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

Engen er nu gyldengul
af tunge kabbelejer,
søndenvinden byder op,
og dueurten nej.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

Dammen ligger dagen ud
med brudelys i hænde,
rækker højt de ranke skud,
at solen må dem tænde.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

Nu vil mø med silkestik
på brudelinet sømme.
Den, som ingen bejler fik,
hun ta'r sig én i drømme.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

Ræk mig en forglemmigej
og sidst en krusemynte,
sådan slutter vi vor leg
så glad, som den begyndte.
Plukke, plukke dugget strå,
plukke, plukke siv ved å,
plukke, plukke blomster.

Jens Vejmand

Tekst: Jeppe Aakjær, 1905

Melodi: Carl Nielsen, 1907

Hvem sidder dér bag skærmen
med klude om sin hånd,
med læderlap for øjet
og om sin sko et bånd?
Det er såmænd Jens vejmand,
der af sin sure nød
med hamren må forvandle
de hårde sten til brød.

Og vågner du en morgen,
i allerførste gry
og hører hamren klinge
på ny, på ny, på ny,
det er såmænd Jens vejmand,
på sine gamle ben,
som hugger vilde gnister
af morgenvåde sten.

Og ager du til staden
bag bondens fede spand,
og møder du en olding,
hvis øje står i vand, -
det er såmænd Jens vejmand
med halm om ben og knæ,
der næppe véd at finde
mod frosten mer et læ.

Og vender du tilbage
i byger og i blæst,
mens aftenstjernen skælver
af kulde i sydvest,
og klinger hammerslaget
bag vognen ganske nær, -
det er såmænd Jens vejmand,
som endnu sidder dér.

Så jævned' han for andre
den vanskelige vej,
men da det led mod julen,
da sagde armen nej;
det var såmænd Jens vejmand,
han tabte ham'ren brat,
de bar ham over heden
en kold decembemat.

Der står på kirkegården
et gammelt frønnet bræt;
det hælder slemt til siden,
og malingen er slet.
Det er såmænd Jens vejmands.
Hans liv var fuldt af sten,
men på hans grav - i døden,
man gav ham aldrig én.

Syng dig ind i fællesskabet

Velkommen til Sangskattens fællessang.

Læs nedenstående grundigt, så er du med til at skabe en god fællessangsoplevelse for alle.

Sådan kan du hjælpe med at skabe en tryk fællessang

- Kom i god tid
- Følg Sangskat-personales anvisninger, når du ankommer.
- Stå med 2 meters afstand
- Syng fremad
- Host og nys i ærmet
- Brug håndsprit
- Brug eventuelt mundbind eller maske
- Hold afstand til de øvrige fællessangere, når du ankommer og går.
- Download og tænd appen SmitteStop

Fællessang skal være en god oplevelse uden frygt for covid19.

**NORDEA
FONDEN**
Vi støtter gode liv

POWERED BY
VEGA*